AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 145 — CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, JUNE 21ST, 1932 — LETO XXXIV — VOL. XXXIV.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

Na konvenciji Hrvatske Bratske Zajednice, ki se vrši v Gary, Indiana, so med delegati, katerih je vseh skupaj 231, trije bloki, in sicer nacionalisti, komunisti in prosvetaši. Najmočnejši so narodnjaki, ki štejejo približno 140 glasov, za njimi so komunisti z nekako 80 glasovi in končno prosvetaši, ki štejejo okoli 15 glasov. Med delegati je tudi nekaj Slovencev.

Dne 9. junija je rojak Albert Žagar v Farrell, Penna., našel svojo mater mrtvo na domu. Pokojna Mary Žagar je šla v spodnje prostore hiše in si sama končala življenje. Že nekoliko tednov je bilo opažati, da se ji polagoma mrači um. Dan pred smrtjo je rekla: "Zašla sem v grozen prepad, iz katerega nimam upanja na rešitev. Ranjka Mary Žagar je bila stara 44 let, rojena v Iški vasi pri Igu. V Ameriki je bivala 25 let. Tu zapušča žalujočega soproga Franka ter tri sinove in dve hčerki, na oni strani morja pa očeta in dva brata. Ranjka je bila jako priljubljena med ljudmi, kar je zlasti pokazal njen pogreb, katerega so se udeležili rojaki iz Girarda, Loraina in celo iz Clevelanda, ki so jo z mnogimi cveticami spremili na poslednji poti.

V Oglesby, Illinois, je umrl rojak Anton Zahrastnik, doma iz Radeč. Zapušča soprogo in tri sinove.

Goreti je začelo 15. junija v sprednjih prodajnih prostorih Frank Perkotove garaže v Milwaukee, Wis. Rojak ima nad $2,000.00 škode.

Brat Caponeja prijet radi bombnega napada

Chicago, 20. junija. Proti hiši župana Joseph Cerny v Cicero, Illinois, ki je predmestje Chicaga, je bila vržna danes močna bomba. Bomba je bila vržena iz avtomobila. Padla je na cestni tlak, kjer je naredila globoko luknjo. Vse predmestje se je streslo. Predmestje Cicero je poznano kot nekdajni glavni stan Al Caponeja. Policija, ki se je pojavila na mestu, je aretirala 11 sumljivih oseb, med drugimi tudi enega brata Al Caponeja.

Amelia Earhart sprejeta s pompom v Ameriki

New York, 20. junija. Danes se je vrnila v Ameriko Mrs. Amelia Earhart Putnam, in Newyorčani so ji priredili sijajen sprejem. Stotisoče ljudi jo je pozdravljalo, kot prvo žensko, ki je sama preletela Atlantski ocean.

Truplo v jezeru

V bližini W. 58th St. so našli truplo, v katerem je ženska spoznala kot truplo svojega moža, Joseph Majar, star 52 let, 1936 W. 29th St. Žena je izjavila, da je mož odšel v nedeljo z doma, rekoč, da gre ribarit. Pri tem je najbrž utonil.

Poraženi councilmani

Baseball team obstoječ s članov councilmanov iz Clevelanda je bil v nedeljo poražen od baseball igralcev, obstoječ iz fantov, ki se nahajajo v poboljševalnici v Hudsonu.

Obisk iz New Yorka

Miss Rina Petkovšek iz New Yorka se nahaja na obisku pri svojem bratu Mr. Frank Petkovšek na 1168 E. 60th St. Dobrodošla!

Amerika nima politike, pravi Mussolini, ko kritizira Zedinjene države

London, 20. junija. Glasom poročil "Daily Expressa" je diktator Mussolini v pogovoru s časnikarji včeraj zelo ostro kritiziral Zedinjene države in vse demokratične ustanove ter prerokoval dolgo vrsto let političnih, gospodarskih in vojaških bojev. "Amerika nima nobene politike," se je izjavil napram časnikarjem s sardoničnim nasmehom in nekako zaničevalno. To je bilo kot odgovor na namigavanje, da so Zedinjene države kot rešilni pas, katerega se oklepajo idealisti, ko se skušajo rešiti verig svetovne krize. Mussolini je nadalje povedal, da se vsa politika Amerike zrcali v slučaju prohibicije in Lindbergh slučaja. "Suha Amerika ne bo našla nikdar pravega pota. Amerika mora postati mokra, da pride zopet na pravo pot. Medtem pa stopa Evropa proti nesrečam in revoluciji. Potem pa je Mussolini zaničevalno govoril o demokraciji. Izjavil se je: "Narod je brez pomena, prazna ničla. V vseh deželah so neprestanih govoric že siti. Potrebujejo se ljudje dejanj, ne pa fraz. Na svetu je preveč govornikov, premalo mož." Potem je prerokoval bodočo vojno in izjavil, da čas vojnih reparacij je minul. Ko Nemčija izjavi, da ne plača, se ji bo Italija takoj pridružila.

Razne nesreče

John Kutchnoch iz Ulrichsville, Ohio, je z dinamitom streljal v Tuscarawas reki, da bi dobil ribe. Lovski paznik ga je opozoril, naj prineha s tem, česar pa Kutchnoch ni storil, nakar je lovski paznik ustrelil in ubil ribiča. — Louis Chapeta, iz Houstona, Texas, je bil v bližini Marion, North Carolina, ustreljen od železniškega detektiva. Chapeta se je nahajal na potu iz Washingtona proti domu kot "bonus vojak." — Clarence Lingeman iz Marine City, Mich., je ribaril v St. Clair reki, ko je potegnil na dan truplo 45 let starega moškega. — V mestno bolnico v Clevelandu so v soboto pripeljali nekega 65 let starega George Gann, ki je bil pijan. V pondeljek zjutraj so ga pa dobili mrtvega z razbito glavo.

Srnjaki v Chardonu

Ko je včeraj Earl Smith skočil s svojega avtomobila, ko je zadel ob neko trdo stvar, je videl, da je zadel ob močnega srnjaka, ki je ležal na cesti. Predno je Smith mogel žival pobrati, je srnjak skočil na noge in pobegnil v hosto. Dogodek se je pripetil na Mayfield Road blizu Chardona.

Kršilci prohibicije

Zadnje čase pusti policija kršilce prohibicije skoro popolnoma v miru. Število aretacij radi kršitve prohibicije, je padlo v enem tednu za 35 procentov. Varnostni direktor Merrick se je izjavil, da sedanja mestna vlada se ne bo vmešavala v privatne zadeve državljanov.

Nenormalni otroci

Duševno zaostali otroci, ki so doslej pohajali posebne razrede v ljudskih šolah, ne bodo več mogli v šolo. Pomanjkanje sredstev in nezmožnost dobiti delo zanje, so vzrok.

Novo breme

Danes stopi v veljavo večina novih davkov, katere je upeljal kongres, da balancira zvezni deficit.

Prijatelji Roosevelta pričakujejo izvolitev pri prvem glasovanju

Chicago, 20. junija. Voditelji predsedniške nominacije za governerja Roosevelta so dospeli sem in prerokujejo, da bo Franklin Roosevelt nominiran za demokratičnega predsedniškega kandidata pri prvem glasovanju, da bo demokratska platforma jako kratka, in da se demokratska konvencija ne bo izognila prohibicijskemu problemu. Voditelji Rooseveltove kampanje so prepričani, da bo Roosevelt dobil pri prvem glasovanju 691 glasov, in predno bo štetje prvega glasovanja končano, bo dobil dovolj nadaljnih glasov, da spravi skupaj potrebno večino — 770 glasov. Prvi boj na konvenciji se bo vnel za imenovanje predsednika konvencije namesto sedanjega predsednika Jouett Shouse, ki je nasproten Rooseveltu. Rooseveltovi želijo izvoliti senatorja Walsha iz Montane. Gre se za glasove delegatov iz New Yorka. Država New York ima 94 glasov, toda vsi ti niso za Roosevelta. Tozadevno se vrši politično barantanje za te glasove, in Roseveltovi ljudje pripovedujejo, da bodo newyorški glasovi v zadnjem trenutku šli k Rooseveltu, kar bo odločilo zmago. Smith prispe s svojimi pristaši v Chicago v sredo, konvencija se otvori v pondeljek, 27. junija. Voditelji trdijo, da ne bo trajala več kot teden dni, in da se je demokratska delegacija izjavila proti prohibiciji.

Dr. Butler prerokuje poraz preds. Hooverja

New York, 20. junija. Glasom izjave dr. Nicholas Butlerja, vplivnega člana republikanske stranke, bo republikanska stranka v jeseni doživela hud poraz, in bo seveda Hoover poražen za ponovno izvolitev. Nejasno stališče republikanske stranke glede prohibicije je temu vzrok.

Starostna zavarovalnina

Ohio State Federation of Labor in znana podporna organizacija "Eagles" sta danes sprejeli predlog, da se bodo potegovali za starostno pokojnino delavcev države Ohio. Nabirali bodo tozadevne podpise, katerih mora biti najmanj 80,000, da se zadeva predloži državni zbornici. Starostno pokojnino bi dobivali oni državljani države Ohio, ki so 65 let stari, bivajo najmanj 15 let v Ameriki in so tri leta državljani. Pokojnina bi znašala $30.00 na mesec. Denar bi se dobil od davkov, ki bi znašali $2,000,000 na leto.

Odpuščena iz službe

Miss Louise Dewald, mestna komisarka za pokopališča, je bila včeraj ponovno odpuščena od dela. Direktor Matia jo je odpustil iz službe že pred tremi meseci, toda je Miss Dewald tožila in dobila sodbo na najvišji sodniji, nakar jo je moralo mesto zopet sprejeti v službo. To pot je pa direktor Matia obdolžil komisarko politične aktivnosti, in pričakuje se, da bo morala zasedaj za stalno pustiti urad, v katerem se je nahajala zadnjih 15 let.

Nevarno bolan

Agilni tajnik društva "V boj" v Collinwoodu, Frank Hayny je nevarno zbolel za pljučnico. Obiski do nadaljnega naznanila niso dovoljeni. Rojaku želimo, da bi srečno prestal nevarno krizo.

ZAČETEK POLETJA

Poletje se uradno "otvori" 'v torek, 21. junija, 23 minut čez deseto uro dopoldne. Dnevi med 19. in 26. junijem so poznani kot najdaljši v letu, in traja dnevna svetloba v teh dneh 15 ur in 19 minut.

Hoover v boju s kongresom glede dovolitve milijonov za brezposelne

Washington, 20. junija. Ta teden se bo odločilo, koliko in kaj bo kongres naredil glede podpore brezposelnim v Zedinjenih državah. Kongres bi rad odgodil zasedanje v soboto. Zadnji teden se je zbralo več progresivnih senatorjev, katerim so se pridružili nekateri liberalni republikanci in demokrati, ki bodo skušali ta teden narediti postavo, da zvezna vlada da $5,-500,000,000, kar bi bila direktna in indirektna pomoč ameriškim brezposelnim. Ta denar bi se vporabil za javna dela in $500,-000,000 bi se razdelilo med posamezne države za pomoč brezposelnim. Denar bi se dobil s pomočjo bondov. V senatu je pa še drug predlog, ki se glasi za dovolitev $2,000,000,000 za brezposelne, in $300,000,000 od tega direktno v pomoč dobrodelnim družbam. Dočim je Hoover ta predlog za $2,000,000,000 prvotno zelo napadal, pa se sedaj trudi, da bo sprejet raje kot predlog za $5,500,000,000, ker je Hoover mnenja, da čim manj se da, tem manjši bo deficit in manjši davki. Ta teden se bo odločilo.

Roosevelt ima baje sodelovanje Kukluksarjev

Chicago, 20. junija. Dolgo pozabljeni Kukluksarji so začeli igrati vlogo na predvečer demokratske predsedniške konvencije, ki se zbere tu prihodnji pondeljek. John M. Callahan, član eksekutivnega odbora demokratske stranke, je izjavil, da so organizirali člani Ku Kluks klana prvotno gibanje, da se Roosevelt nominira predsedniškim kandidatom. To svojo izjavo je Callahan poslal pismeno Rooseveltu in vsem delegatom demokratske konvencije. Callahan dolži Roosevelta, da se je zvezal z voditelji Kluksarjev začetkom lanskega leta, in da so Kluksarji vodili njegovo prvotno kampanjo v južnih državah, dokler se Roosevelt ni ustrašil te svoje zveze in je zapustil nečedno tovariše, toda zdi se, da so Kluksarji še vedno tajni podporniki Roosevelt gibanja za predsednika. Zadeva je seveda vzbudila mnogo prahu.

Amelia Bombach

Sinoči je nagloma umrla dobro poznana rojakinja Mrs. Amelia Bombach, stanujoča na 16108 Arcade Ave. Podrobneje poročamo jutri.

Senator Borah je zapustil Hooverja radi "premokre" platforme

Washington, 20. junija. Senator William Borah iz države Idaho, kateremu se ima Hoover več zahvaliti kot komu drugemu, da je bil v letu 1928 izvoljen predsednikom, je na dramatičen način v senatu danes izjavil, da ne bo podpiral predsednika Hooverja za ponovno izvolitev na podlagi platforme, kakor jo je sprejela republikanska konvencija pretekli teden v Chicagi. Senator Borah v svoji izjavi ni samo napadel prohibicijsko izjavo stranke, pač pa tudi vso republikansko platformo, o kateri je mnenja, da je popolnoma nezadostna in se absolutno ne ozira in ne pozna potrebe časov ter zahteve naroda. Par minut pozneje, ko so ga vprašali, če bo podpiral Hoverja za predsednika, se je izjavil: "Nikakor ne!" Borah je izjavil: republikanska stranka je sprejela prohibicijsko predlogo iz političnih ozirov, in da je bila konvencija popolnoma mokra in za direktni poraz prohibicije. Izjavil se je, da on kot član republikanske stranke, nikakor ne bo vezan na republikansko platformo, pač pa bo nastopil direktno pred narodom tozadevno. Tudi ni gotovo, če bo Borah podpiral gibanje za tretjo stranko. Izjava senatorja je delovala kot strela na Belo hišo, toda Hoover ni podal nobene izjave. Na vsak način je postala politična kampanja z izjavo senatorja Borah — zanimiva.

Cerkev ne more biti tožena v Ameriki

Belleville, New Jersey, 20. junija. Sodnija je odločila, da je cerkev v Ameriki dobrodelna ustanova in torej ne more biti tožena. Louise Gibbo, katere mož je padel na opolzkem tlaku pred cerkvijo in kmalu potem umrl, je tožila cerkev za $70,-000 odškodnine, toda je sodnija tožbo zavrnila.

Ugodno za nekatere

Najvišja sodnija v Columbusu se je izjavila, da sodnijski pisarji ne smejo več izstavljati policiji varantov za iskanje po hišah od strani policije. Taki varanti smejo biti izdani samo od sodnikov. Policija je v teku zadnjih treh tednov aretirala kakih 200 kršiteljev prohibicije, ki so bili aretirani na podlagi varantov, izdanih po sodnijskih pisarjih. Vsi ti varanti so neveljavni, in bo obtožba proti dotičnim izbrisana iz sodnijskih zapiskov.

Listnica uredništva

P.A. Obrnite se na naselniški urad, ki se nahaja v drugem nadstropju poštnega poslopja na Public Square. — Naročnik. Po izjavi zveznega gozdarskega oddelka se nahaja v narodnih parkih Zed. držav do pol milijona jelenov. Toda — mi jih nismo šteli, torej moramo verjeti vladnim številkam. — A. K. Obrnite se do direktorja javne varnosti v City Hall. On bo temu kmalu naredil konec.

Davčni urad

Urad okrajnega blagajnika bo z današnjim dnevom zopet odprt za redno pobiranje davkov. Urad je bil zaprt od 15. aprila naprej, ko so odkrili primanjkljaj v svoti $500,000. Računi pa še sedaj niso natančno pregledani, in so državni nadzorniki še vedno na delu.

* Španska bo letos pridelala 4,400,000 ton raznega žita.

Zvezne oblasti svarijo mladino, naj se ne podaja na potovanja

Washington, 20. junija. Mladi fant, ki ne more dobiti dela v svojem mestu, bo imel boljšo priliko za obstanek doma, kot pa če se podaja na pot med tujce in išče delo. To je mnenje visokih zveznih uradnikov, ki morajo dnevno reševati probleme potujoče mladine, ki dajejo oblastem več težav kot vsi drugi problemi. Nikdar še ni bilo toliko mladih fantov in mož na potovanju po deželi, kot se godi danes. Vsi šolski ravnatelji, predsedniki dobrodelnih družb in uradniki komisij za brezposelne so dobili navodila, naj si prizadevajo, da obdržijo ljudi doma. Tisoče in tisoče slučajev je že letos, ko so fantje šli z doma ter so po mnogih težavah dospeli tja ali sem, v tuje mesto, kjer so nepoznani in padejo v nadlego tamojšnim oblastem, dočim se meščani dotičnih mest kregajo, da morajo podpirati tujce, dočim še za domače ni dovolj podpore. Pripetilo se je stotine slučajev, da so take potnike nagnali iz mest, dasi so se nahajali v največjem pomanjkanju. Mladina bi se morala ravnati po tem, da če doma dela ni, ga dobijo še toliko manj kje drugje. "Potovati od mesta do mesta ne pomeni druzega kot silne težave, pomanjkanje, trpljenje in demoralizacijo naroda," pravi vlada.

Davki v Euclidu

Mesto Euclid, Ohio, se nahaja v silni zadregi, ker nima več denarja za plačevanje svojih stroškov. Ljudje v Euclidu ne plačujejo davkov. Raditega je mestna zbornica sklenila, da bo imela 30. junija izvanredno sejo, pri kateri bo mestna zbornica sprejela nujni predlog, da se odredi doba 60 dni, tekom katerih ljudje lahko plačujejo zaostale davke, ne da bi bilo treba plačati kazen. Vsakdo bo lahko plačal davke, brez ozira, koliko let je že dolžan ,ako jih plača tekom omenjenih 60 dni. To se zlasti tiče onih zaostalih davkov, ki so bili naloženi kot izvanredni davki za razne javne naprave in zboljšave v Euclidu. Mestna vlada v Euclidu sicer ni prepričana, da je taka postava postavna in jo bodo sodnije skoro gotovo cvrgle, toda pravijo — bolje je nekaj kot nič.

Ženski demokratski klub

Nocoj večer ima ženski demokratski klub v Collinwoodu svojo redno sejo v Turkovi dvorani. Pričetek ob 8. uri zvečer. Po seji bo pa nekaj prijetne zabave za članice. Prijazno ste vabljene, da pridete v čim večjem številu mogoče.

Maschke je zadovoljen

Maurice Maschke, republikanski boss v Clevelandu, se je v nedeljo vrnil iz Chicage, kjer je bil navzoč na republikanski predsedniški konvenciji. Izjavil se je, da je popolnoma zadovoljen s prohibicijsko planko, katero je sprejela republikanska konvencija.

Na operacijo

Mrs. Josephine Rakar, soproga pevovodja Mr. Martin Rakarja, se je podvrgla operaciji na slepiču v Glenville bolnici. Za nekaj dni obiski niso dovoljeni. Želimo priljubljeni rojakinji, da bi se zopet kmalu vrnila zdrava na svoj dom.

* Mack Spidel, farmar, je bil v Mt. Carmel, Ill., zadet od strele in je ostal živ.

Težavna so pota svetovne konference za uničenje vojnih dolgov

Lausanne, Švica, 20. junija. V sredo večer se vrši plenarna seja zastopnikov raznih narodov, ki so zbrani tu, da se posvetujejo o mednarodnih dolgovih in da skušajo zlomiti moč svetovne depresije. Dočim traja konferenca en teden, se ni še ničesar definitivnega sklenilo. Gotovo je doslej samo to: Anglija je pri volji kanclirati vse vojne dolgove, Nemčija neprestano trdi, da absolutno ne more več plačevati reparacij. Zahteva, da se vse reparacije odpravijo. Francija prizna, da Nemčija ne more plačati, toda zahteva, da se mirovna pogodba upošteva, dočim se je Italija izjavila za uničenje vojnih dolgov. Belgijski kralj je poslal danes konferenci sporočilo, v katerem pravi, da je čas za dolgovezne govore minul, in da potrebujemo akcije. Svet trpi preveč, da bi ga mučili še z govori. Kot znano, se zastopniki Zedinjenih držav ne udeležujejo te konference. Vlada Zed. držav zahteva, da predno zopet odpre vprašanje kancliranja vojnih dolgov, da morajo evropske države začeti z razoroževanjem. Ameriška vlada trdi, da če ima Evropa dovolj denarja za oboroževanje, da ga mora imeti tudi za plačilo dolgov.

Igralne karte nimajo dosti odjemalcev

Washington, 20. junija. Igralci s kartami menda rabijo danes karte dalj časa ali pa igrajo bolj dolge igre, tega mnenja je zvezna vlada, ki ima potom svojih davkov natančen pregled prodaje igralnih kart. V mesecu maju letos se je prodalo za en milijon setov manj igralnih kart kot v istem mesecu lanskega leta. V maju lanskega leta so prodali 3,062,961 "dekov" kart, letos v maju pa samo 1,-949,913 "dekov." Vlada je zgubila pri tem $120,000.00 samo na davku. Koliko so si pa oni prihranili, ki niso igrali kart, tega statistika ne pove.

Na divjem zapadu se še vedno streljajo

Chelsea, Oklahoma, 20. junija. Dva mlada farmerja sta se dolgo časa prepirala radi meje svoje farme. Včeraj sta si napovedala dvoboj. Vsak oborožen z revolverjem sta začela streljati eden na drugega. Oba sta mrtva.

V maju se je prodalo mnogo avtomobilov

Detroit, 20. junija. V maju mesecu je bilo prodanih 78,810 avtomobilov ali za 10 procentov več kot v aprilu Toda v lanskem letu so maja meseca prodali 146,000 novih avtomobilov, dočim se jih je prodalo v maju mesecu 1930 nad 300,000.

Tretja obletnica

V sredo, 22. junija, ob 8 uri zjutraj se bo brala sv. maša v cerkvi sv. Vida za pokojnim Anton Levstek ob priliki tretje obletnice njegove smrti. Prijatelji in znanci so vabljeni, da se udeležijo.

Schmeling-Sharkey

Nocoj se vrši v New Yorku rokoborba za svetovno prvenstvo med Schmelingom in Sharkeyem. Potek rokoborbe boste lahko dobili po radio WTAM postaji nekako ob 9. uri zvečer.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto $5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00; četrt leta $1.75
Za Evropo celo leto $7.00, pol leta $3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljatve naslovite: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. HEnderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 145, Tue., June 21st, 1932

HOOVER JE REPUBLIKANSKA STRANKA

Od leta 1916 ni še kak predsednik tako kompletno bil gospodar svoje politične stranke, kot je bil to predsednik Herbert Hoover pri zadnji republikanski narodni konvenciji v Chicagi.

Pred šestnajstimi leti se je tedanji predsednik Woodrow Wilson izkazal enakega gospodarja političnega položaja. Wilson je tedaj naročil narodni konvenciji, da mora njega nominirati in obenem je tudi Wilson spisal platformo, katero je demokratska narodna konvencija brez ugovora sprejela. Enako je tedaj naročil Wilson konvenciji tudi nalogo, da imenujejo za podpredsednika Zedinjenih držav Tom Marshalla.

Odposlanci predsednika Wilsona so delegatom narodne konvencije v St. Louisu naročili, kaj morajo narediti na popolnoma enak način, kot so tajni zaupniki Herberta Hooverja pretekle dni naročili delegatom v Chicagi, kako morajo voliti.

Republikanska platforma je bila diktirana od predsednika Hooverja, in konvencija je natančno naredila vse tako, kot je Hoover diktiral. Razven prohibicijske "planke" ni bilo nikjer nobenega spora, toda končno so republikanci tudi glede prohibicije natančno tako odredili, kot je prosil in zahteval Hoover.

Toda ravno s prohibicijo jo je republikanska stranka zavozila. Besedilo glede prohibicije je tako odvetniško-lisičje zavito, da pomeni lahko vse, kar hočete. Prohibicijska "planka" republikanske stranke lahko pomeni, da republikanska stranka želi odpravo prohibicije, da ostane vse po starem, namreč graft, zločini in korupcijo, ali pa da republikanska stranka želi, da se prohibicija točno spolnuje. Čitali so to prohibicijsko platformo republikanske stranke učeni državniki, prebrisani odvetniki, izkušeni politikarji, pa ne morejo priti do jasnega, kaj pravzaprav pomeni.

Glede prohibicije mora biti danes vsak državljan, vsak državnik, zlasti pa vsaka politična stranka popolnoma na jasnem. Mi v tem važnem trenutku ne moremo cincati okoli prohibicijskega vprašanja, kajti tu se gre za tisoče milijone, tu se gre za življenje in smrti, tu se gre za graft, korupcijo, gangeže, raketirje, tu se gre za splošno narodno moralo ameriškega naroda.

Mi moramo reči samo dvoje: ali smo za prohibicijo, ali smo pa proti. Srednjega pota tu ne more biti in ga tudi ni. Vse drugo je slepomišenje, in način, kako se je republikanska stranka izjavila glede prohibicije, je naravnost škandal, katerega se lastni republikanci sramujejo. Lahko so različna pota in načini, kako se ena stvar doseže, toda končno in resnično vprašanje: Ali si za prohibicijo ali si proti?

Mr. Hoover je imel štiri leta časa, da se je odločil glede prohibicije. Kot vrhovni izvrševalni uradnik je imel največjo priliko videti dobre in slabe strani prohibicije. Malokateremu je bolj poznan položaj kot njemu. Pred štirimi leti se je izjavil, da je prohibicija plemenita preskušnja. Če je v štirih letih spoznal in se prepričal, da je prohibicija v resnici preskušnja, tedaj, go ahead, in borite se za njo! Ako pa te "plemenitosti" ni opazil v tej prohibicijski preskušnji, tedaj mora biti mož, da vstane in pove narodu ter mu natoči čistega vina.

Danes je pa ameriški narod doživel prizor, ko je republikanska narodna konvencija na povelje iz Washingtona, se izjavila o prohibiciji, koliko je dobrot naredila, da je pa republikanska stranka kljub temu mnenja, da bi se prohibicija lahko odpravila, če ljudje tako hočejo.

To je kamuflaža najslabše vrste, zavijanje dejstev, slepomišenje in se je republikanska stranka po svoji stari kapitališčini gardi znova izkazala, da v kalnem ribari, in ker je kalinov vedno dovolj, republikanska stranka životari. In nastop republikanske stranke v Chicagi je svarilno znamenje demokratski predsedniški konvenciji, da gre in stori — drugače, kot je storila republikanska stranka. Jasnosti in čistosti je treba v vsa važna narodna vprašanja. Ako bodo demokrati sledili republikancem, bodo enako obsojeni.

D O P I S I

Cleveland, O.—V nedeljo, 26. junija, se vrši velik sokolski piknik na vrtu Slovenskega društvenega doma v naši beli Ljubljani. Clevelandski Slovenski Sokol prireja ta piknik. Na sodelovanje je povabil tudi Collinwoodskega Sokola in Slovenskega Sokola iz Euclida, O. Piknik se prične popoldan ob dveh. Na programu je telovadba vseh treh sokolskih društev. Nastopilo bo preko 250 Sokolov in Sokolic ter naraščaj.

Slovenski Sokol v Clevelandu obhaja prav v tem mesecu 35-letnico svojega obstoja. Na dan 3. junija je minilo 35 let. Meseca januarja, leta 1897 je bilo ustanovljeno pevsko društvo "Zora," prvo slovensko pevsko društvo v Clevelandu, katero je šest mesecev pozneje spremenilo svoje ime v ime "Slovenski Sokol" in katero ime nosi društvo še danes.

Zasluge Sokola ni treba ponavljati, kajti dejansko kaže svoje delo, ko poučuje telovadbo med našo mladino. Slovenska naselbina pozna Sokolovo delovanje že dolgo vrsto let.

V nedeljo se zopet zbirajo sokolske vrste v beli Ljubljani, da pokažejo narodu, kaj so se naučili v preteklosti. Vabi se vse Jugoslovane, da prav gotovo pridejo pogledat naše mlade Sokole in Sokolice. Vstopnina je prosta in igrala bo češka sokolska godba. Po telovadbi bo ples v dvorani; za ples igra Mr. Louis Špehek Jr. Pri vsem tem bo pa pristna sokolska postrežba kakršno se vedno najde pri Sokolih.

Vsi Slovenci in Slovenke, ki čutite v sebi čut do slovenstva, pridete gotovo, ker pri pogledu na naše telovadne vrste, dobite dovolj užitka in boste prav zadovoljni. Zdravo!

Stanko Dolenc, starosta.

Euclid, O. — Naznanja se vsem članicam Gospodinjskega odseka Slovenskega društvenega doma v Euclidu, da se vrši izvanredna klubova seja v sredo 22. junija. Prosi se, da se polnoštevilno udeležite in da vsaka pripelje eno novo članico. Apelira se tudi na vse dotične ženske, ki so delale pri proslavi bele Ljubljane in ki so obljubile, da bodo pristopile k našemu klubu, da to svojo obljubo tudi izpolnijo. Hvala vsem za pomoč in vem, da boste izprevidele, da naš Dom potrebuje v resnici Gospodinjskega odseka. Saj že star pregovor pravi, da gospodinja tri vogale pri hiši drži. Seveda, pri našem Domu bi bilo to nekoliko pretežko, ker je delan s cementnih blokov. Toda, vseeno, sestre in prijateljice, pri Domu je treba vedno kaj novega nabaviti. Kuhinjska peč, pravijo, da že zdavnej več ne odgovarja potrebam. Glejmo, drage sestre, da si prej kupimo novo kot se pa stara podere. Saj veste, da je še v privatni hiši vse narobe, kadar se peč podere.

Zatorej še enkrat apeliram na vse članice in prijateljice, da se gotovo udeležite te seje v sredo večer ob sedmih v navadnih prostorih.

Tončka Kuhar.

PODROBNOSTI LJUBLJANSKE PROSLAVE

Euclid, O.—Skoro da nisem bila še nikdar tako vesela in ponosna in sploh nisem pričakovala take udeležbe kot je bila ta dan, namreč 5. junija, ko smo obhajali četrto obletnico Ljubljane. Novi župan našega ponosnega mesta je sedaj Mr. Louis Starman. On ima sedaj polno moč, v njegovih rokah smo sedaj. Da ga ne bi bilo strah in saj je še celo Adam imel družico, jo ima tudi Mr. Starman in to je Miss Mary Jančar, ki je bila izvoljena za Miss Ljubljano, ki je nam tudi obljubila, da bosta skupno z županom gospodarila v najlepši slogi. (Saj veste, gospa Starmanova, da samo dobro mislim pri tem). Take stvari je treba ljudem raztolmačiti, da ne bi rekli, da smo mogoče že vse pozabili in da se samo hvalimo kaj in kako da bo, potem je pa vse pozabljeno. Toda mi nič ne pozabimo in tudi ne bomo. Za to bo pa že skrbel naš spoštovani Mr. Anton Grdina, ki nas je tako dobro spravil v tisto skrinjico in nas bo nekega dne pokazal, da se bomo videli, kako smo se postavili pri proslavi in videli nas bodo lahko še čez sto let. Ali ni to nekaj lepega in imenitnega? Človeku se kar srce topi veselja, ko vse to premisli. Ali ne bo naša mladina ponosna na te spomine? Vsak naj se samo za trenotek poglobi v take misli in njegov duh se bo obživel in stremel po napredku. Gotovo bi vsak rad videl svoje prednike, svoje starše od časa do časa, vesele in zadovoljne.

Človek ob takih prilikah, kot je bila naša proslava, pozabi na vse skrbi in trpljenje in tudi mi smo. Tudi gospa depresija se je bila nekam izgubila ta dan. Lahko rečemo, da je bil samo en dan 5. junija in ga nikdar več ne bo. In tako vsaka stvar pride in mine. Zakaj ne porabiti prilike, kadar gre mimo našega življenja? Čemu samo tarnati? To nam ne bo prineslo boljših časov. Zato sem jaz takega mnenja, da bodimo veseli, dokler smo živi.

Dne 11. junija smo imeli imenitno večerjo. Mr. Frank Vesel, bivši naš župan, je podaril kar celega telička Ljubljanskemu klubu za izvrstno večerjo. Obenem smo pa videli slike enakih proslav zadnjih štirih let in slišali smo govor gosta iz Ljubljane, ki nam je mnogo povedal o naši dični Jugoslaviji. To je bil Mr. Marian Pfeifer in mislim, da se je vsak žnjim strinjal.

Drugič bom še kaj povedala, saj ženski se jih nikdar ne zmanjka. V imenu Ljubljanskega kluba najlepša hvala vsem posetnikom in želim, da bi se še večkrat sestali v prijazni družbi. Nazdar!

Jennie Hrvatin.

SLOVENCI V TUJSKI LEGIJI

Rojak, ki služi v francoski tujinski legiji, je priobčil v ljubljanskem "Slovencu" ta-le zanimiv dopis:

Le redko čuje človek tu domačo besedo. Francoska tujska legija je internacionalna. Najdeš tu vse narode evropske, pa tudi kak črnec ali Japonec je vmes. Francoska tujska legija ima svoj glavni sedež v Alžiru. V Sidi-bel-Abes je pehota. Ta sestoji iz 5 polkov. Konjica, ki ima pa svoj sedež v Tunisu v Sousse, sestoji iz enega polka. Ta je razdeljen na šest eskadronov, od katerih so štirje v Maroku.

Sousse je večje trgovsko mesto, ki ima svoj evropski del in pa zelo zanimiv arabski del. Sličen je skoro mohamedanskemu delu v Sarajevu. V evropskem delu prebiva največ Italijanov, Židov in Maltezov. Pravih Francozov je malo, a ti, ki so tu, zavzemajo vsi prav odlična mesta. Mesto leži ob morju. Prihajajo sem tudi tovorni parniki, angleški, francoski, italijanski i. dr. Parkrat je bil tu tudi že kak naš parnik. Tako n. pr. so bili pred kratkim tu "Dubrovnik," "Bosanka," "Dubac." Kako nam je bilo pri srcu, ko smo zrli na ponosni naš barjak na parobrodu daleč v Afriki, si lahko mislite. Ponosni smo bili na to. Zopet pa nam je bilo hudo, ker so misli zablodile domov. Kako radi bi zopet enkrat videli naše gore, naše senčnate gozdove, pili našo hladno vodo, čuli našo domačo besedo, slišali večerni zvon domače cerkve in slišali raz kor domač glas lepe slovenske pesmi. Tu ne čuješ nič domačega, ravnina je popolnoma pusta in ožgana od vročine. Pesek ti bleščí v oči, voda ti ne pogasi žeje. Mesto samo je brez zelenja, le par oliv najdeš, morda kako palmo. Če pa stopiš par korakov iz mesta, je že sam pesek in kamen. Ko pri nas počiva narava, je tu še nekoliko zelenja. Sedaj pa, ko najdeš doma gozd in log, travnik in polje pokrito s pisano barvo cvetja, je tu narava mrtva, vsa ožgana in pusta.

Življenje legijonarja ni postlano z rožicami. S težkim delom in težkimi napori si zaslužiš boro hrano. O plači sploh ni govora, ker je tako pičla da si komaj kupiš potrebne stvari za svojo lastno nego in za čiščenje raznega orodja. Kot star legijonar po treh ozir. štirih letih službe, zasluži nekaj več, da si kupiš lahko mal priboljšek k hrani. Začetna naša plača je 3 fr. 75 c na 15 dni. Pomislite, kaj pa naj si s tem kupi? In še od tega ti odtegnejo 1 fr. 50 c za 100 cigaret, ki jih dobiš vsakih 15 dni.

Vežbanje imamo vsaki dan, dopoldne jahanje, vaje s sabljami na konju, popoldne pa vaje s puško. Naporno je to. Ves truden prideš domov od vežbanja in potem moraš še čistiti konje, jih napojiti in nakrmiti. Pa nisi še gotov. Sedaj šele je čas za čiščenje sablje, puške itd. Pereš si sam. Zjutraj vstajaš ob petih. Zvečer pa ležeš ob devetih. Pozimi je hrana še prenosna. Poleti pa večkrat ne moreš jesti, ker muh kar mrgoli po posodi, iz katere ti dele hrano.

V konjici je pretežna večina Rusov. To so emigrantje, ki jih je kruta boljševiška roka potirala daleč v svet. So to bratje Rusi, navadni vojaki, ki so doma v Rusiji gotovo živeli v dobrih razmerah. Veliko je Nemcev, ki jih je brezposelnost pognala v Francijo. Tu so stradali, niso našli posla, domov niso mogli in končno v obupu podpisali vstop v legijo. Isto je skoraj z vsemi ostalimi, malo je tu takih ljudi, ki se skrivajo pred roko pravice. Zločincev in morilcev, kakor bi si morda kdo doma mislil, ni tu. Morda so bili preje, tega pa ne vem. Slovencev v konjici nas je pet tu v Sousse, Jugoslovanov je nekoliko več. V pehoti mora biti nekaj več Slovencev, vendar s temi ne pridemo v nobeno zvezo. Tudi v Maroku je nekaj Slovencev, vendar mi ne vemo zanje.

Vsaka garnizija v Franciji ima oddelek, kjer se lahko kdo podpiše za francoske kolonijalne čete in pa za legijo. Marsikdo je s težkim srcem prestopil ta prag, a kaj hoče. Posla ni našel, domov ni mogel, ker ni novcev, podpisal je, ne vedoč, da je s tem za pet let uničil svoje življenje, da je podpisal skoro svojo smrtno obsodbo.

Tudi meni se je godilo tako. Domač kruh ni bil tako dober. Tuj kruh sem mislil, da bo boljši. A ljubi Bog me je hudo kaznoval, ker nisem znal dovolj ceniti domače grude. Po blodnjah in stradanju v tujini, kjer nisem našel dela, me je pot zanesla tudi v Francijo. A zaman. Tudi tu nič dela. Trenutki za obupati so bili. Mislil sem, kaj naj storim? Ne vedoč, kaj je tujska legija prav za prav, sem podpisal. Ko pridem na urad, ne morem več ven. Že sem ujet. Ko so nas nabrali nekaj več, so nas transportirali v Marseille. Tu je glavno zbirališče. Od tu nas vkrcajo v ladjo in šele v Afriki zagledamo zopet solnce.

Končam za danes s popisovanjem. V drugem mojem pismu Vam bom zopet kaj popisal iz tukajšnjega življenja. Tudi Vam bom enkrat opisal pot, ki sva jo dva Slovenca naredila, ko sva hotela z velikega manevra v bližini meje Tripolisa pobegniti, a so naju črne francoske čete ujele. Naporna je bila ta pot, polna grozot in trpljenja. A kaj, svoboda nam je bila pred očmi, domov sva hotela. Usoda pa nama ni bila naklonjena, X. Y.

Vesti iz domovine

—Trboveljski rudnik stoji. Delo v rudniku je bilo s 1. junijem nenadoma ustavljeno in tudi danes ne delajo. Kaj bo zanaprej, še ne vemo. TPD se izgovarja, češ, da ni naročil, da železnica ne vzame nič in drugi tudi ne. S pogodbo, ki bi se naj bila sklenila pred dvema mesecema z državo, menda ni nič. Bilo je baje samo začasno nekaj dogovorjeno, določnega pa nič sklenjenega. Sedaj bo pa zopet delavstvo plačevalo račun za tisto omahovanje in vedno odlaganje.

Ta teden so delali samo v torek. Ali bodo še v petek, je neodločeno. Pred nedavnim so obetali, da se bo z junijem stanje izboljšalo in zmanjšalo praznovanje, če ne popolnoma odpravilo. Obljubljali so celo sprejeti nove delavce, a sedaj je naenkrat slabše ko prej. Razumemo, da so težave za podjetje, če ni naročil. Ampak, če delavci ne smejo na vsem lepem zapustiti dela, bi tudi rudnik ne smel kar naenkrat vsega ustaviti, saj ima ogromna skladišča, kamor lahko začasno spravi premog, da ne bo vso težo praznovanja nosilo samo delavstvo.

—Sodni dan v Slavoniji. Ciklonska katastrofa je bila mnogo hujša, kakor se je mislilo prvi hip. Vihar ni divjal samo v zapadnem delu okraja. Valpovo, marveč je povzročil tudi v drugih krajih Slavonije in Baranje zelo veliko škodo. Padala je debela toča, ki je skoraj popolnoma uničila vinograde, sadovnjake in polja. Neko ženo z otrokom je nedaleč od Dalja na prostem polju presenetil vihar. Ženo je orkan vrgel na tla, otroka, katerega je mati pri padcu izpustila iz rok, pa je odnesel in so ga drugi dan našli mrtvega precej daleč proč.

V sosednji Baranji je po dosedanjih poročilih najbolj trpela vas Jagodnjak. Več hiš, med njimi tudi protestantska cerkev in ljudska šola, je močno poškodovanih. V Jagodnjaku je porušeno zidovje ubilo nekega moža. Tudi vas Kneževo je zelo trpela. Neka hiša se je popolnoma zrušila in pokopala pod seboj nekega moža, katerega so pozneje izkopali izpod ruševin popolnoma zmečkanega.

V valpovskem okraju so najbolj prizadete vasi Samatovci, Brodjanci in Habjanovci. Prebivalci vasi Samatovci, ki je takorekoč popolnoma porušena, so večinoma priseljenci iz Črne gore, Like in Dalmacije, ki so se tu naselili pred par leti in njihove hiše še niso bile izplačane. Vihar je bil tako silen, da je najtrdnejšo hišo kmeta Ivana Kovačeviča v par minutah porušil, kakor da bi bila zgrajena iz papirja. Komaj pet minut je divjal uničujoči ciklon in nato je bilo zopet vse tiho. Vasi pa po ciklonu ni bilo več spoznati. Prebivalci so se mogli še pravočasno rešiti. Stare žene so mislile, da je prišel sodni dan. Od živeče generacije se nihče ne spominja na niti približno tako strašno katastrofo.

Zapadnega dela vasi Brodjancev ni moči spoznati. Vse hiše leže v razvalinah in vas izgleda kakor po bombardiranju s težkimi topovi. Vse je uničeno

Vas Habjanovci, ki je čisto hrvatska, je tudi strašno prizadeta. Pero je preslabo, da bi moglo to opisati. Pod ruševinami svoje hiše je izgubila življenje 50 letna Ceca Domanovič.

Število smrtnih žrtev v vaseh valpovskega okraja znaša pet. V osješki bolnici je 30 hudo ranjenih, 150 družinam so hiše čisto porušene, 100 nadaljnih družin pa je brez strehe, ker so njihova bivališča tako poškodovana, da bo treba temeljite poprave. Ljudje so ostali brez vsakih sredstev za življenje. Zato se ni čuditi, da ljudstvo joka noč in dan . . .

Iz Filipova poročajo: V nedeljo zjutraj je nad Filipovim in okolico divjal strašen vihar s točo, ki je v 30 minutah vse uničil. Pšenico bodo morali preorati, vinogradi so razbiti in tudi vsi drugi posevki so uničeni. V okolici Karavukova je od 11,500 oralov toča prizanesla deloma samo 1,500 oralom. Toča je mestoma ležala na tleh do 15 cm visoko. Posevki so popolnoma uničeni. Ker je Karavukovo že dve leti zaporedoma močno trpelo od povodnji, je velika nevarnost, da bo ljudstvo te hudo prizadete občine popolnoma obubožalo. Tudi v južnem Banatu sta vihar in toča posebno po vinogradih povzročila velikansko škodo.

Središče ciklona je bila hrvatska vas Habjanovci. Ljudje pripoveljujejo, da je ciklon zadivjal kar nenadoma in zdelo se je, da je prišel sodni dan. Vihar je ruval stare hraste s koreninami in jih nosil daleč naokrog kakor perje, hiše so pa zginjale s površja zemlje, kakor zginejo koščki papirja na mizi, če vanje pihnemo. Strašen je pogled v gozdove, koder je divjal ciklon. Od gostega in visokega drevja je ostalo sem pa tja golo steblo, vse drugo pa leži vse navskriž po tleh. Od 200 hrvatskih hiš v Habjanovcih skoraj nobena ni ostala nepoškodovana, 80 jih je popolnoma porušenih, ostale so pa močno poškodovane. V Brodjancih je porušenih 15 hiš, 30 jih je pa močno poškodovanih.

Ljudstvo obupuje. Potrebna je nujna ter izdatna pomoč.

—Peklenski stroji iz Madžar-

(Dalje na 3. strani).

Če verjamete al' pa ne.

V nedeljo se je vršila pri Tonetu Glažarju na White Rd., to je zraven Močilnikarjeve farme velika slavnost, kakor mi je sporočal reporter Joža Pograjc. Poročilo o tem bi sicer moralo biti že prej v listu, pa je Pograjc, ki ima veliko skrbi, poročilo zgubil.

Pograjčevo poročilo se glasi:

"Teta štorklja je obiskala družino Toneta Glažarja na White Rd. Redka in pomenljiva prilika se je z vsem pompom slavila zadnjo nedeljo. Mati in mladič sta zdrava. In da ne bo kake pomote, naj povem, da je Glažarjeva koza imela mlado. Drugo pa je vse po starem. Pozdrav — Jože Pograjc."

△

Dobro se je izrazil nek rojak, ki je o veselici poročal takole: Imeli smo toliko pijače, da bi lahko napojili ves kongres Zed. držav. — Komentar ni potreben!

△

Pri farnem žegnanju so se fantje polasali radi lepega običaja in stvar je prišla pred sodišče, ker so sodniki strašno firbčni ljudje in v vsako stvar vtaknejo svoj nos. Za pričo je bil poklican možakar, ki je baje vse videl in tega vpraša sodnik:

"Ali ste bili zraven, ko so se fantje tepli?"

"Da, v kotu sem stal in gledal, gospod sodnik."

"Zakaj pa niste posegli vmes, če ste bili zraven?"

"Nisem mogel."

"Kako da niste mogli?"

"Ker ni bilo nobenih vrčkov več na razpolago."

△

"Mojster, ali smem odsled sedeti vedno le na vaši levici," vpraša čevljarski učenček svojega gospodarja.

"Zakaj pa na levici, poba?"

"Zato, da bo tudi moje levo uho tako dolgo kot desno."

△

"Rad bi vedel, kaj se je zgodilo pri Piskleževih. Saj je tak ropot, da se kar hiša trese."

"Ti bom jaz povedal kaj je. On in ona sta se bila že spomladi domenila, da bosta šla v juliju na počitnice in sedaj si pa svojo namero iz glave zbijata."

△

Vdova, ki je gledala na vsak cent, je nekoč najela sobnega slikarja in papirarja, da ji prenovi stanovanje. Ker sta se zmenila od ure, je tudi skrbno pazila, da delavec ni postopal na njen račun. Seveda, vedno pa tudi ni mogla biti za njim, ker je imela pač dovolj drugih opravkov. Ravno je mesila kruh, slikar je pa delal v sobah v drugem nadstropju. Ker se ji je zdelo, da je zgorej nekam precej tiho, stopi k stopnicam in zakliče gori:

"Pepe!"

"Kaj pa je, mati?" se ročno oglasi slikar.

"Ali delaš?"

"Kajpada delam."

"Pa se nič ne sliši, da bi delal."

"Veste, ni posebno kričeča ta barva, ki jo zdajle vlečem po stropu."

△

Neki prijatelj mi je pripovedoval, da se tudi na znamenja ob potu ni več zanesti. Nekoč da se je peljal ponoči v Pittsburgh. Pot mu je bila neznana, zato je jako pazil na napise in znamenja ob potu. Tako se pripelje na križišče cest ni na fencu ob potu vidi nekak napis. Ker je bila tema, ni mogel razbrati napisa, zato stopi z avtomobila in gre bližje. Napis je bil pa pritrjen precej visoko, zato mu ne kaže drugega, da spleza na plot, da bo lahko bral napis. Plot je bil pa menda moker, ali kali, zato mu je večkrat spodrsnilo, predno se je vzpel na vrh fenca, da je lahko prebral napis, ki se je glasil: "Pozor, sveža barva!"

VESTI IZ DOMOVINE

(Nadaljevanje z 2. strani)

ske. Razburjenje, katerega je povzročilo odkritje štirih peklenskih strojev, od katerih sta dva tekom noči eksplodirala, se je poleglo in z zadevo se bavi sedaj sodišče. Vsi tukajšnji listi so z ogorčenjem zavrnili takšne metode boja, ki spravlja življenje in premoženje državljanov v nevarnost, ter so našli pravilne izraze, da označijo kriminalno početje zločinske skupine, ki je odgovorna za te atentate. Opazilo se je, da so atentati prebudili javno mnenje tudi v pogledu odnošajev med našo državo in Madjarsko, ki je kriva za vse te zločine, ker je zločincem ne samo nudila azil, ampak jim dajala tudi potuhe, da so mogli izvesti vse svoje zlobne nakane.

Dosedanji rezultati sodnega raziskovanja in zasliševanja popolnoma dokazujejo, da so ti peklenski stroji prišli iz Madjarske ter da jih je izdelala neka holandska tvrdka. Eksploziv, ki je bil v peklenskih strojih, je istega sestava kakor oni, ki ga uporabljajo edinole na Madjarskem in so ga oblasti našle tudi pri bombah, ki so bile svoje dni položene v Belgradu in Zemunu. To je bilo uvoženo z budimpeštanskega trga obenem z drugim. To so prve sodne ugotovitve. Sodni in politični organi delajo noč in dan, da razčistijo ozadje atentatov.

Aretiranega Ljubimkoviča, 31 letnega delavca iz Zemuna, je policija dolgo izpraševala, toda ničesar ni bilo mogoče iz njega spraviti. Pozvani so bili sodni psihiatri in specialisti, za duševne bolezni, ki so ugotovili, da je jetnik abnormalen. Njegova preteklost je že sama dokaz za to, kajti vsi Belgrajčani, ki posečajo Zemun, poznajo tega slaboumneža, ki so ga lahko vedno srečali na obali Save. Ljubimkovič je v svoji mladosti dobil revolversko kroglo v glavo, katero so mu vzeli šele, ko je bil star 26 let. Operacija ni uspela, ker se mu je zlila kri v možgane in je njegov um popolnoma zatemnel. Zločinci so se torej posluževali pri svojem delu tega ubogega revčka, ki se ničesar ne more spomniti ,ki niti ne ve, kako mu je ime, in ki se ne more spomniti ljudi, ki so mu izročili peklenske stroje z nalogom, naj jih raznese po mestu. Nadaljnja preiskava je ugotovila, da je prijeti Ljubimkovič poleg vsega tega še epileptik. Sodna preiskava bo zatorej ubrala novo pot, ki bo brez dvoma kmalu pokazala, kje so pravi krivci, ki pridejo pred sodišče za zaščito države, da dajo zadoščenje pravici.

—Nesreča v kamnolomu. V vasi Razdrto pri Šmarju na Dolenjskem se je pripetila huda nesreča. V kamnolomu je delal 36 letni posestnik Josip Čoš iz Sapa 26. Naenkrat se je plast kamenja udrla in Čoša zasula. Dobil je hude poškodbe po vsem telesu. V bolnišnico ga je prepeljal ljubljanski reševalni avto. Čoševo stanje je skrajno nevarno.

—Toča po Kastavščini. Preteklo nedeljo in pondeljek so divjale na Sušaku in okolici hude nevihte. Padala je tudi toča. Najbolj je prizadeta Kastavščina, kjer je udarjala toča, debela kakor največji orehi. Toča je padalo skoro celo uro in uničila vsa polja in nasade. Ponekod je toča padla skoro 1 m na debelo.

—V Zg. Hotiču pri Litiji je umrla zasebnica gdč. Elizabeta Bajde. Pokojnica je dočakala starost 72 let in je v domačem kraju zaradi svojih vrlin uživala splošno spoštovanje.

BABILONSKA VLJUDNOST

Tudi pri starih Babiloncih so imeli zaljubljenci navado, da so dajali svojim izvoljenkam najslajša imena, vsaj dokler so jim dvorili. Učenjaki, ki so razrešili pisavo Babiloncev, so našli med drugim tudi take naslove: Srček, moj zaklad, miška, moj angelček, golobica, luč mojih oči

EARL DERR BIGGERS:

KITAJČEVA PAPIGA

Bobu se je dozdevalo, da je bilo tajnikovo lice v mesečini še bolj bledo.

"Pridi, Tony!" je hripavo vabil ptiča. "Pojdi lepo z menoj!" Odpel je ptiču verižico z noge.

"Želeli ste govoriti z menoj, kajne?" Madden je šel naprej v svojo spalnico ter zaprl vrata. "Kaj pa je? Ali imate bisere morda vendarle s seboj?"

Vrata so se odprla in noter je priracal Kitajec.

"Hudiča, kaj pa stičeš tukaj?" je zagrmel milijonar.

"Ste v ledu, gospod?"

"Kajpada je tukaj vse v redu. Glej, da se izgubiš!"

"Jutli," je rekel Charlie Chan v svoji vlogi Ah Kima in se je pomenljivo spogledal z Bobom Edenom, "jutri bo lep dan, lahko veljete. Na svidenje jutli, gospod!"

Odšel je in pustil vrata odprta. Bob ga je slišal, ko je na tihih podplatih drsal skozi patij.

"Kaj želite?" je osorno vprašal Madden.

Bob je pomišljal. "Hotel sem z vami govoriti trenotek na samem. Tale Thorn — se lahko nanj zanesete, kajne?"

Madden je vzdihnil. "Kako ste težak mož! Človek bi mislil, da prinašate zlato zakladnico Angleške banke. Seveda je on zanesljiv! Že petnajst let mi služi!"

"Hotel sem se le prepričati. Jutri zjutraj pokličem očeta. Počivajte dobro!"

Vrnil se je na notranje dvorišče. Tajnik je izpolnil neprijetno naročilo ter hitel v hišo. "Lahko noč, gospod Thorn!"

"Oh . . . lahko noč, gospod Eden." Naglih korakov je odhitel suhec.

V svoji sobi se je Bob slačil. Bil je vznemirjen in zmeden. Ali je ta prigoda res tako nedolžna? Še vedno mu je zvenel po ušesih strašni krik. Ali je papiga ta grozni klic res pobrala pred leti in leti v kaki krčmi?

6.

Bob Eden je še sladko spal na mehkih blazinah in pozabil na vse zgodaj poklicati svojega očeta. Krasni solnčni vzhod v puščavi, ki ga poveličujejo vsi potni vodniki, je prešel, ne da bi se ga bil zavedel. Že so nad golo ravnino hlapele vroče pare. Bilo je blizu devetih, ko se je mladi mož prebudil iz krepčilnega spanja.

Na pragu se je prikazal Charlie Chan kot Ah Kim. "Molate pliti, gospod!" je zaklical na glas. "Če boste lenuh, boste blez zajtrka!" Nato je lahno zaprl vrata in pristopil bliže s tako zmrdnjenim obrazom, kakor bi se sam sebi gabil. "Tole bedasto čvekanje je zame težak posel," je potožil. "Kitajec brez dostojnosti je podoben možu brez obleke, gol in nesramen. Vidim, da ste dolgo in mirno spali."

Bob je zazdehal. "Sijajno! Hvala za vprašanje."

"To je lepo! Smem li sedaj vdano predlagati, da bi se iztrgali iz postelje? Veliki Madden teka ves razburjen po svoji preprogi!"

Bob se je zasmejal. "No, mu lahko pomagamo." In odgrnil je odejo.

Chan je pri zavesah ob oknu nekaj brkljal. "Dovolite mi, da gledajo moje oči skozi okno. Na vse strani se razteza puščava kakor večnost. Mnogo milj neizmernega peska."

"Da, to je puščava, in velika je tudi dovolj. Toda čujte, stari prijatelj, morava se dogovoriti, ker se nama nudi ravno prilika. Snoči ste mi prekrižali naklep. Čemu neki?"

Chan se je zazrl vanj. "No — saj ste sami slišali kričati papigo iz teme: 'Morilec! Pomagajte! Pomagajte! Proč samokres!' "

"Res je. Toda to pač nič ne pomeni."

"Papiga si sama ničesar ne izmisli, le ponavlja, kar so drugi rekli."

"Seveda. Tony kajpada blebeče, kar je slišal že v Avstraliji ali na ladji. Slučajno vem, da je vse resnično, kar je Madden pripovedoval o preteklosti tega ptiča. In lahko vam še povem, Charlie, ko snočnje dogodke premišljujem pri dnevni svetlobi, da čutim, kako sva se snoči bedasto obnašala. Še pred zajtrkom izročim bisere Maddenu."

Chan je nekaj hipov molčal. "Če smem svetovati, bi rad spregovoril nekaj prisrčnih besedi, da povečate potrpežljivost. Mladost, oprostite, ima vročo glavo. Sprejmite, prosim, moj predlog ter počakajva!"

"Počakajva! Čemu neki?"

"Dokler od Tonyja kaj več ne izvem. Tony je pameten ptič. Govori kitajski, kakor jaz. On bi nam mogel razkriti, kaj na tej farmi ni prav."

"Toda Maddenu sem obljubil, da pokličem danes zjutraj očeta."

"Hu malimali!"

"Imate morda prav — toda kitajski ne razumem."

"Oprostite, če popravim. To ni Kitaj. To je havajski pregovor. Hu malimali pomeni: pripravite Maddena v dobro voljo z majhno nedolžno prevaro!"

"Laže rečeno, kakor storjeno!"

"Vi ste bister mladenič. Vam se gotovo posreči. Le nekaj ur, dokler bom čebljal s Tonyjem."

Bob je pomislil. Danes dopoldne se pripelje Pavla Wendell. Bilo bi škoda, če bi moral prej odpotovati, ne da bi jo videl. "Dobro," je dejal. "Pripravljen sem, čakati do dveh. Če pa se dotlej nič ne zgodi, oddava bisere. Se strinjate?"

"Morda," je pokimal Chan.

Bob je pogledal v trmaste Kitajčeve oči in si ni znal pomagati. "No pa povejte Maddenu, da takoj pridem k zajtrku."

Chan je zopet nakremžil obraz. "Dovolite mi dobrotljivo, da bom vaše naročilo nekoliko izpremenil in rekel 'kmalu.' Pri spominu na stare čase skoraj ni stvari, ki je ne bi storil za gospodično Alico. Življenje bi žrtvoval zanjo, morda — toda, pri koščicah svojih vzvišenih prednikov nikdar ne bi rekel 'takoj'." Nerodno se je odgugal.

V notranjem dvorišču je na drogu nasproti Bobovemu oknu Tony pospravljal svoj zajtrk. Mladi mož je videl, kako se je Chan približal ptiču in obstal. "Hu la ma!" je vabil s svojim grgrajočim glasom.

Tony je po strani povesil glavo. "Hu la ma!" je vriščaje ponovil.

Mož iz Honoluluja je začel govoriti po kitajsko. In čudno, papiga je vedno ponovila kak stavek iz Chanovega govora. Skoraj kakor dresurna predstava, je veselo mislil Bob.

Nenadoma je stopil skozi vrata na oni strani verande tajnik Thorn. Njegov bledi obraz je bil od jeze spačen. "He," je kričal razjarjen, "hudiča, kaj počneš tukaj?"

"Plosim lepo, gospod!" se je smehljal Kitajec. "Tony ljubi slčkana stval. Lad bi ga vzel v kuhinjo!"

"Pusti ga pri miru!" je surovo velel oni.

Ravnodušno se je odzibal Chan. Dolgo je Thorn strmel za njim. Tudi Bob se je zamislil. Kaj pa, če je Charliejeva sumnja vendarle utemeljena?

Podvizal se je v kopalnico, ki je bila med njegovo in sosedno prazno tujsko sobo. Ko je končno odhajal k Maddenu, mu je obraz še gorel od razburjenja.

"Prosim, oprostite, če sem se zakesnil," se je opravičeval Bob, "toda tale puščavski zrak . . . "

"Nič ne de, mladi mož! Medtem sem telefonski razgovor že naročil."

"Poklicali ste pisarno, mislim?"

"Seveda."

Bob se je spomnil, da je danes sobota. Če v San Francisku ne dežuje, Aleksander Eden že potuje na golfovo igrišče v Burlingamu. Tam bo ostal najmanj do trde noči, morda celo vso nedeljo. O, da bi doma le solnce sijalo!

Korekten in slovesen je vstopil v svoji modri obleki Thorn in lačno pogledal na mizo pred kaminom. Sedli so k zajtrku, ki ga je pripravil novi strežaj Ah Kim. Izvrsten zajtrk! Charlie namreč ni pozabil česar se je naučil v Phillimorovi hiši. Tudi Madden je postajal ljubeznivejši. "Upam, da vas nocoj Tonyjevo kričanje ni prestrašilo?" je poizvedoval.

"Prvi hip pač! Ko pa sem spoznal, kdo nas razburja, se mi je kamen odvalil od srca."

"Tony je majhna stvarca brez barve, ima pa škrlatno rdečo preteklost!"

"Kakor tudi marsikak človek," je nemarno zinil Bob.

Madden ga je ostro pogledal. "Dobil sem ptiča v dar od pomorskega kapitana in ga tu prepustil za tovarišijo svojemu upravitelju Louieju Wongu."

"Sem mislil, da je vašemu strežaju ime Ah Kim."

"Wonga so pred nekaj dnevi nenadno pozvali v Frisko. Tale Ah Kim se je včeraj nepričakovano priklatil od nekod. Vzel sem ga za silo, dokler se oni ne vrne."

"Ste pa srečno zadeli. Kajti tako dobri kuharji so redki."

"No, — se bo že napravil! Druge krati pripeljem semkaj cel štab služabništva. To pot pa sem bolj slučajno prišel semkaj."

"Vaše glavno stanovanje je menda v Pasadeni?"

"Da. Tam imam hišo v Aveniji oranžnega gaja. Tukaj na ranchi prebivam večkrat ob koncu tedna, pa tudi, če se me loteva naduha. Včasih pa je tudi prijetno, če človek nima nikogar okrog sebe." Milijonar je vstal in pogledal na uro. "Sedaj bomo vsak hip zaslišali San Francisko."

"Kaj pa intervju za Holleya?" je vprašal Thorn.

"Vraga!" je zaropotal odgovor. "Zakaj neki sem si ga nakopal?"

"Smem po pisalni stroj?" je predlagal tajnik.

"Ne, pojdeva v vašo sobo. Prosim, počakajte tukaj telefonskega razgovora, gospod Eden!"

Odšla sta. Brez šuma se je pritihotapil Ah Kim ter pričel pospravljati mizo. Eden je prižgal cigareto in sedel na stol. Četrt ure kesneje je zabrenčal telefon. Še preden je bil Bob pri aparatu, je že Madden stal zraven. Mladi mož je upal, da bo pri pogovoru sam, in je poparjen vzdihnil. Pa je v svoje veliko veselje zaslišal z one strani žice hladni, zvonki glas dražestne tajnice svojega očeta.

"Halo, gospodična Chase!" je klical v zvočnik. "Tu Bob Eden na Maddenovi ranchi. Kako se vam godi to krasno, solnčno jutro?"

"Kdo vam je pa rekel, da imamo pri nas krasno, solnčno jutro?"

Bobu je padlo srce v hlače. "Ne recite, da imate slabo vreme! Podirate mi srce . . . "

"Čemu pa?"

"Čemu? Ker bi si rad predstavljal, kako se blešči solnce na vaših plavih laseh . . . "

Madden mu je položil svojo težko roko na ramo. "Kaj pa vendar delate . . . glodate sladke koreninice s tipkarico? K stvari, če smem prositi!"

"Oprostite!" je klavrno zajecljal Bob. Potem se je zbral. "Halo, ljuba gospodična, ali bi mogel govoriti z očetom?"

"Ne! Danes je vendar sobota! Golf!"

"Da, tako, seveda! Recite mu, naj me pokliče, ko se vrne. Eldorado 76."

"Kje je?" je zakrulil Madden, komaj obvladujoč svojo jezo.

"Golf igra!"

(Dalje prihodnjič)

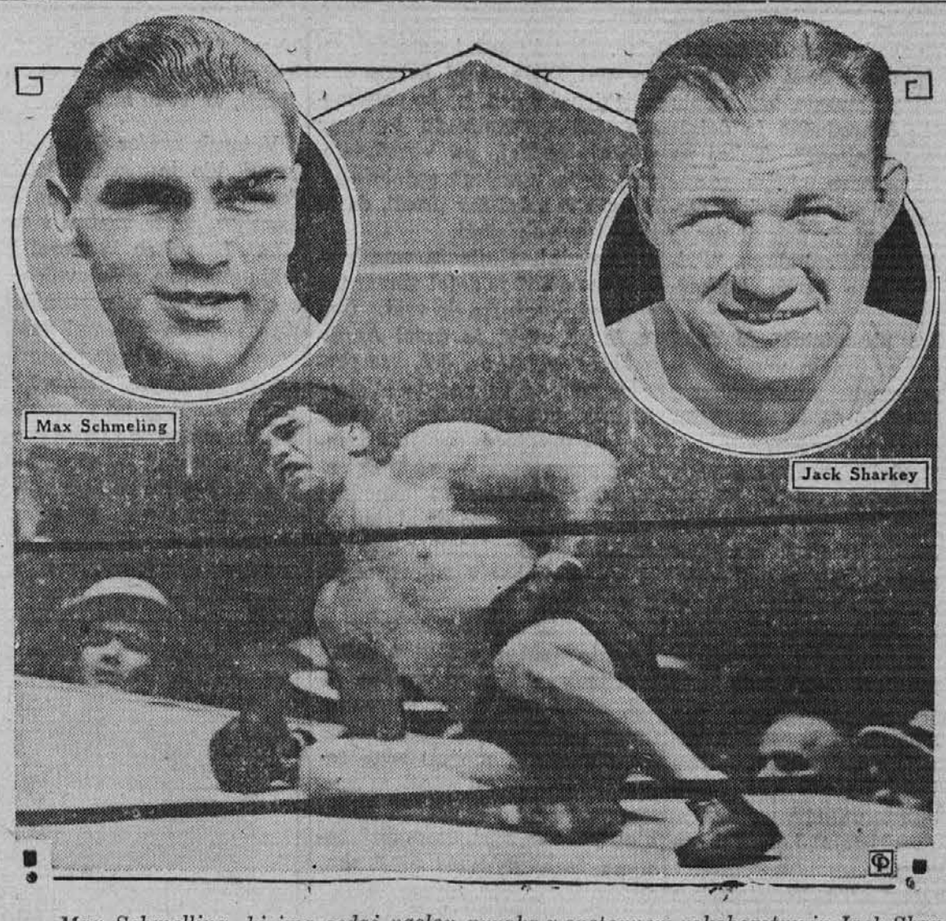

Max Schmelling, ki ima sedaj naslov prvaka v svetovnem rokoborstvu in Jack Sharkey, ki se bosta danes zvečer borila v New Yorku za svetovni naslov. Na tleh je Max Schmelling, katerega je pri zadnji borbi udaril Sharkey prenizko in je bilo vsled tega prisojeno prvenstvo Schmellingu. Za današnjo rokoborbo vlada veliko zanimanje in pričakuje se, da bo do 60,000 ljudi gledalo rokoborbo.

DNEVNE VESTI

Veterani kličejo nove regrute v Washington

Washington, 20. junija. Bivši ameriški vojaki niso še zgubili poguma, dasi je zvezni senat odklonil vojakom izplačilo bonusa v svoti $2,300,000,000. Sedaj iz Washingtona kličejo nove rekrute, da pridejo v Washington. Do 1. septembra pričakujejo, da bo v Washingtonu najmanj 150,000 bivših vojakov. Od vseh strani Zed. držav se poroča o novih četah, ki korakajo proti Washingtonu.

Napadalec vlakov obsojen v Avstriji

Dunaj, 20. junija. Silvester Matuška, ki je priznal, da je povzročil več železniških nesreč, je bil danes obsojen v zapor za dobo šestih let. Ko prestane to kazen, bo izročen ogrskim oblastem, ki ga dolžijo, da je povzročil železniško nesrečo pri Torbagy na Ogrskem dne 13. sept. 1931, pri kateri nesreči je 24 oseb zgubilo življenje.

Monarhisti na Španskem živahno na delu

Madrid, 20. junija. Prijet je bil multi-milijonar in član parlamenta Juan March, katerega dolžijo, da je smrtni sovražnik španske republike. Obdolžili so ga, da je v zvezi z ljudmi, ki bi zopet radi upeljali monarhijo na Španskem. Zaprli so tudi več višjih vojaških poveljnikov, katere dolžijo zarote proti republiki.

Ženske udrihajo po republikancih

Evanston, Ill., 20. junija. — Mrs. Ella Boole, predsednica Women's Temperance Union, se je izjavila, da so republikanci izdali prohibicijo, ker se niso direktno izjavili za 18. amendment. Vsi suhaški delegati na republikanski konvenciji so bili pod takim pritiskom, da si niso upali odpreti ust, pravi Mrs. Boole.

Ubil samega sebe, ker je poginil pes

Coble Skill, New York, 20. junija. Na prostoru, kjer je bil pokopan njegov priljubljeni pes, so dobili danes mrtvo truplo 25 letnega Harold Baler, ki je tako žaloval za svojim pasjim tovarišem, da je šel in se ustrelil na pasjem "grobu."

HYVIS MOTOR OIL
PERRY'S SERVICE STATION
6619 St. Clair Ave.

BRUSS RADIO SERVICE
6026 ST. CLAIR AVENUE
ENdicott 4324
Strokovnjaška popravila na vseh vrstah radio aparatov. Zmerne cene za garantirano delo. Odprto od 9. zjutraj do 8. zvečer.

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO POSTREŽBO
F. A. GREDENCE
6124 ST. CLAIR AVE.

DOBER PREMOG!
Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
HEnderson 5798
FRANK ARKO, zastopnik

A. ACHLEITNER:

Gospodična s pošte

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

"Oh, ljuba nebesa!" se je smejal župnik ter si tiščal boke.

"Ja, smejati! Sem bil ovca, prav neumen! Muss ich bitten, gospod šupnik, sehr schon bitten, da bili tako dobri in odpustili."

"Pač ste dobili . . . ?" je dejal župnik in pokazal s prstom na nos.

Anzelgruber je izbruhnil: "Jawohl, strašno! Bitt' ich schonstens, Hochwurden, da ne bi isdal, ker drugače fuč rešpekt!"

V tem trenutku se je kuharica odstranila.

Župnik pa je zagotovil Anzelgruberju, da bo za svojo osebo o stvari molčal. Češče pa imajo stene ušesa in če je stvar čula kuharica, potem seveda ne more prevzeti glede tajnosti nobenega jamstva. Kakor pobit se je vlekel Anzelgruber iz župnišča. Medtem pa je prišel v orožniški urad Lampl in ker je bil vajen, da je takoj pregledal došlo pošto, ki mu jo je vsakokrat ostavil postajevodja, je posegel po listu na mizi. Mislil je vsekakor, da želi poveljnik, naj stvar prečita, ker je dopis ostavil na mizi. Lampl je prečital in je kar poskočil, a takoj začel nekak indijanski ples, ki je bil podoben onemu, kakršnega so plesali Sioux Indijanci, kadar so belca skalpirali. Baš tedaj pa je vstopil Anzelgruber. Ob pogledu na plesočega podložnika, se je v Anzelgruberju zbudila vsa službena strogost. Lampl pa se je postavil v normalno stojo. Čim je Anzelgruber zarežal na Lampla, dali je pijan, je ta samo s prstom pokazal na "generalni rilec" ter se pri tem zadovoljno režal. Anzelgruber pa je zavpil: "Heiliger Michael!" popadel pisanje ter zapustil sobo.

Tisti večer pa je šla k vaškemu koritu po vodo sama kuharica, kar je sicer morala opravljati dekla. Vsekakor so kmetice takoj sklenile, da mora biti vzrok za to kaj važen. Takoj so se zbrale okoli korita. In niso se motile. Saj jim je kuharica povedala, da se je nemški postajevodja strašno blamiral in da je dobil od glavarstva tak strašan "rilec," kakršnega še ni bilo na svetu. In kdor se še nikdar ni zanimal za deščico z "žegnom" proti kugi, ki je visela nad "Korlovimi" vrati, je sedaj letel tjakaj, da vidi to čudo. In tu se je lahko Anzelgruber prepričal, da je postala njegova tajna vseskupna last cele občine. Iz obupa nad tem in, ker se pač človek ne more udreti v zemljo, je sklenil, da bo zaprosil za premestitev. Tako je mislil, predno je zaspal. Drugo jutro pa, ko je šel na patrulo, so se te misli razblinile, čim je ugledal ob križpoti na kažipoti neka znamenja, katerih ni še nikdar opazil, čeravno je že neštetokrat hodil tod mimo. Da ni bil spomin na "rilec" tako živ, bi se orožniško srce gotovo razveselilo, ker ta znamenja je gotovo napravil kak potepuh. Lahko bi bil tedaj dokazal svojo službeno gorečnost v smislu zadnjih navodil. Mar naj ta znamenja spregleda? Mar naj vzame tablo in jo in natura izroči oblastvu? Mar ne bo njegova vestnost zopet poplačana s kakim "rilcem"? Vedno in vedno je Anzelgruber opazoval znamenja in polagoma se je začel prepričati, da jih vendar ne sme prezreti, čeravno se izpostavlja nevarnosti ponovnega u k o r a. Služba je služba. Ako zagrabi dobro, potem se gotovo reši odslovitve iz službe. Ako pa ne, potem pa naj pride odpustitev v božjem imenu! Tedaj doli s tablo! Udaril je po njej parkrat s kopitom svoje puške in že je imel v rokah kažipot s čudnimi znamenji. Kaj pa sedaj? Vzelo bi preveč časa, ko bi jo poslal po pošti. Morebiti je stvar nujna. Anzelgruber pogleda na uro. Ako gre takoj v dolino ter se odpelje s prihodnjim vlakom, bo prišel na okrajno glavarstvo še v uradnih urah in lahko še danes odda tablo. Tako se tudi odloči in že hiti proti kolodvoru. Tablo je skril pod suknjo, da ne bi nihče videl njegove tajnosti. Še pravočasno pride na vlak in se odpelje.

Ko se je pojavil Anzelgruber v uradu svojega predstojnika, je že na obrazih v predsobi bral, da je izgubil ves ugled. Zasmeh je odseval vsem tem šribarskim dušam raz obraz. Tedaj so že vedeli za "rilec," ki ga je bil dobil. In kaj bo šele pri samem okrajnem glavarju!

Stari predstojnik pa ga je sprejel s temi besedami: "O, naš Anzelgruber! Prišli ste vsekakor, da se osebno opravičite, kaj? Prosili boste za premestitev, kaj? Mar ne morete več vzdržati tam gori? Rad verjamem! Tako se ni blamiral še noben orožnik, odkar so iznašli smodnik. Celo okrajno glavarstvo je demoralizirano vsled vaše neumnosti! Bolj ste neumen, kakor pa je po postavi dovoljeno! In stražmojster hočete postati? Seveda, a šele tedaj, ko bo Božič na Velikonoč. Boga zahvalite, da lahko še nosite suknjo! In da deželni glavar izve za vašo neumnost, bomo vsi leteli, vi kamela kamelasta!" Glavar si je vzel prežico iz tobačnice in vprašal: "Kaj pa hočete sedaj?"

Anzelgruber se je lovil za besedami, vendar ni mogel z govorico na dan. Izvlekel je izpod suknje samo kažipot ter ga dal svojemu predstojniku. Ta pa je skočil in zavpil: "Kaj? Kako? Zopet kaka taka neumnost? Mož, mar ste nor? Moj Bog, temu človeku se bo dozdeval nekega dne še cerkven zvonik sumljiv, pa ga bo privlekel semkaj!" Anzelgruber pa je le stal kakor okamenel, čeravno bi se bil sramu najraje pogreznil. Vedel pa je, da je glavarjeva jeza le stara navada in da bo nevihta kmalu minila. Tudi to pot je slaba volja glavarja kaj kmalu minila in dobrodušno je dejal: "Nu, pa poglejmo!" Takoj pa je postal pozoren. "Hm, morebiti pa je to pot res nekaj resnega!" Takoj je položil desko na mizo in poklical slugo. "Prinesite spise o "treh krokarjih." "

"Kakor ukazujete!" je dejal sluga ter se kmalu vrnil z zaželjenimi spisi. Anzelgruberju pa se je zdelo, da je to pot dobro posegel med postopače.

"Glej, glej," je dejal glavar, čim je prelistal zapiske. "Tedaj "krokarji" so zopet v našem okraju. Anzelgruber, vendarle niste tako neumni, kakor izgledate! Poglejte semkaj! Tu na tabli je pravcato sporočilo. Sicer ne morem vedeti, za kaj se pravzaprav gre, vendar pa je tu znamenje "treh krokarjev," trojica zločincev, ki se zopet nahaja izven ječe ter namerava vsekakor izvršiti zopet kak zločin. Kje pa ste to našli?"

"Na gorski stezi, kake pol ure za jezerom."

"Saj res! Tu je čolniček z veslom. In čaša, kar vsekakor pomeni gostilno. Kaj pomeni mišnica, pa ne vem." Zopet je poklical glavar slugo ter mu naročil, naj gre na okrajno sodnijo ter naprosi sodnika, da bi se potrudil k okrajnemu glavarju.

Anzelgruber je kar žarel veselja. To pot vendarle ni zopet ustrelil kozla!

Ker je bila sodnija v istem poslopju, je sodnik kaj kmalu prišel. Čim je ta pogledal na desko je vzkliknil: "O, kaka zanimiva znamenja! In naši trije prijatelji so zopet pri nas!" Takoj je sodnik obrazložil znamenja takole: "Črn krog pomeni vsekakor poln mesec. Glavnik znači zgodaj zjutraj, ker se rabi istega zjutraj. Tedaj bi pomenilo vse skup: Drugi teden, ko bo polna luna, zgodaj zjutraj, bodo trije krokarji prisilili miš v mišnico (kar pomeni v jeziku tatov, da bodo okradli) v gostilni ob jezeru, znamenje kače pravi da "od zapadne strani hiše."

"Izvrstno," je dejal okrajni glavar. "Gospod sodnik, najlepša vam hvala. Kaj pa pomeni pšica?"

Sodnik pa ni vedel, kaj bi to znamenje pomenilo. Tedaj je prosil za besedo Anzelgruber. Glavar pa ga je začudeno pogledal in vprašal: "Kaj boste povedali, Anzelgruber?"

"Prosim lepo, mar ni lump, ki ga s tiralnico zasledujemo, imenovan "strelec"?"

"Bravo!" je vzkliknil glavar. "Strelca" zasledujemo s tiralnico. Nu in sedaj nam je jasno vse: Trije vrani hočejo vlomiti drugi teden, ko bo poln mesec, pri gostilničarju in sicer zgodaj zjutraj, pa vprašujejo, dali hoče "strelec" sodelovati." Sodnik je vstal ter prosil, da bi smel tablo obdržati.

"Seveda! Najlepša vam hvala za pomoč!" je dejal glavar ter pospremil sodnika do vrat. Čim se je pa vrnil, je držal Anzelgruberju nagovor, češ, vse preteklo bo pozabljeno; da je sicer Anzelgruber kljub temu, da je Nemec, v vojnem stanju z nemškim pravopisom — na vsak način pa mora vlomilce prihodnjo sredo prijeti. Za trud bo na vsak način poplačan. Nato je bil Anzelgruber v milosti odpuščen.

Veselo in v srcu vriskajoč se je Anzelgruber vračal z večernim vlakom. Da ni ves dan jedel, ga ni motilo, ko je vendar dosegel tak uspeh! Ko je prišel domov, ni mogel dolgo zaspati, tako je bil vesel in razburjen. Ko pa je zaspal, je sanjal, kako se bori z vlomilci, tako da se je venomer zopet zbudil.

Še nikdar niso čakali v Jezerski vasi novega meseca s tako nestrpnostjo! Anzelgruber je posvetil v skrivnost Lampl-a. Tudi ta je bil prepričan, da so gospodje na glavarstvu znamenja pravilno raztolmačili. Gostilničar "pri Lipi," ki je bila ob jezeru se je sicer spočetka, ko je čul, da nameravajo pri njem vlomiti, zelo prestrašil. Kaj kmalu pa se je pomiril, ko so mu zaupali, da bo žandarmerija čula in bo vlomilce pravočasno prijela. Krčmar je moral preskrbeti še dva krepka hlapca, ki bosta pomagala, sam pa naj bi se postavil z nabito puško v hiši. Tako je bila vsa "fronta" pripravljena. Krčmarjevi pa so se morali sveto zaobljubiti, da bodo molčali.

V torek zvečer je pričelo deževati, lilo je vso noč kakor iz škafa. Z golo sabljo je čakal Anzelgruber za vratmi v ozadju hiše. Lampl se je moral kljub dežju skriti za skladovnico drvi, a oba hlapca z gostilničarjem sta se skrila v temni veži. V zvoniku je odbilo že polnoči. Jutro se je bližalo. Mučno čakanje! Lampl je bil premočen do kože in mraza je šklepetal z zobmi. Na srečo je grmelo tako glasno, da se tega šklepetanja z zobmi ni slišalo. Polagoma je nastala zora. V sosednjih hišah so že začeli vstajati. Hlapci in dekle so šli v hleve, da položijo živini. Prepozno je sedaj, da bi vlomilci poskušali svojo srečo. To je Anzelgruber uvidel, vendar mu je uganka, zakaj ni bilo vlomilcev. Mar so se gospodje pri glavarstvu zmotili? Ali pa so vlomilci zapazili, da je izginila tabla s sporočilom in so uvideli, da je njih načrt izdan. Zavožena je vsa stvar in zaman bi se Lampl še nadalje namakal v dežju. Ubogi orožnik je moker, da bi lahko vodo iz sebe ovijal. Preklinjaje žrtev, ki je bila zaman, je odšel s s v o j i m predstojnikom domov.

Ob osmih je zvonilo k maši. V zakristiji je cerkvenik že pripravil mašno obleko ter čakal župnika. Vendar pa prečastiti ni prišel. Tako netočen ni še nikdar bil, odkar je tu v tej fari. V cerkvi so čakali verniki in postajali nestrpni, ker je že minulo četrt ure, kar bi se imela maša pričeti. Cerkovnik je tedaj poslal v župnišče ministranta. Poba pa se je vrnil ter trdil, da mu niso kljub trkanju in zvonenju odprli. Sedaj pa je slutil cerkovnik nesrečo. Takoj je obvestil o svoji domnevi ljudi v cerkvi in vse je teklo pred župnišče. Vse je mirno v župnišču.

(Dalje prihodnjič)

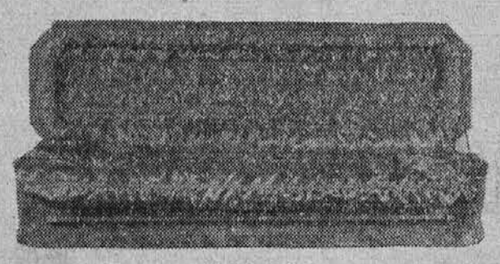

$48.00

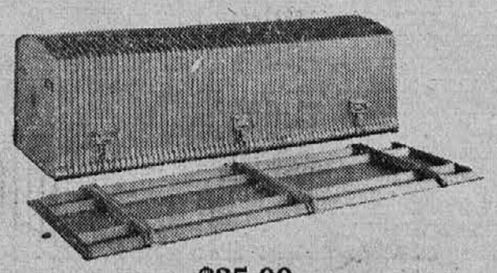

$25.00

ČUDOVITO NIZKI POGREBNI STROŠKI!

Mi vam oskrbimo pogreb po izredno nizkih cenah, a postrežba je vseeno prvovrstna. Pri pogrebu za $165.00 dobite: najskrbnejše balzamiranje trupla, mrtvaški venec na hišna vrata, palme, lepo odprto krsto za $48, kakor kaže zgornja slika, železno "bakso" mrtvaški voz, dva osebna avtomobila, in vso drugo tozadevno postrežbo. Oskrbimo vam pa tudi boljše krste in pogrebe, toda ob nepretiranih cenah.

Mi se ne poslužujemo nikakih agentov. Agentje pogrebne stroške samo povečajo.

Invalidni voz kamorkoli v mestu, po dnevi in po noči, samo $2.00. Pokličite nas v slučaju potrebe: ENdicott 4735.

Najvljudneje se vam priporočamo

Pogrebni zavod: FRANK ZAKRAJŠEK
1105 Norwood Road

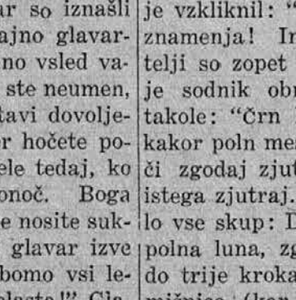

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SINA IN BRATA

Jos. F. Rosenberger Jr.

ki je umrl dne 21. junija, 1931, še vedno objokovan od podpisanih njegovih dragih.

Pri tej priliki naj mu veljajo sledeče vrstice:

Junij, mesec rož duhtečih
vrte zopet nam krasi;
a spomine bridke zbuja,
dragi nam pokojnik Ti.

Saj Te kruta smrt odvzela
je na tragičen način
v Tvoji, res najlepši dobi—
Še prihajaš nam v spomin.

Leto eno že poteka,
ko zapustil si nas vse:
Starše ljube, brata, sestro—
Še pretakamo solze.

V grobu tihem truplo Tvoje
vse prekmalu že trohni;
duša naj tam v svetem raju
se raduje večne dni!

Žalujoči ostali:

Joseph in Mary Rosenberger, starši.
Edward, brat; Mary, sestra.

Ambridge, Pa., dne 21. junija, 1932.

Ali vdihavate?

Tobačna industrija je vsa zmedena vsled tega presenetljivega vprašanja

ALI vdihavate? To preprosto vprašanje je navdalo cigaretno industrijo s presenečenjem! "Zakaj se lotevate tega?" so vprašali. "Zakaj ne pustiti stvari kakor so?"

Toda "pustiti stvari kakor so" *ni* dovolj za Lucky Strike! Predmet vdihavanja je življensko važen . . . . kajti *vsak kadilec* vdihava vede ali nevede. *Vsak* kadilec in kadilka vdiha del dima, ki ga potegne iz cigarete!

Ali vdihavate? Lucky Strike si drzne dvigniti to življensko vprašanje . . . ker Luckies slavni čistilni proces odstrani gotove nečistoče, skrite v vsakem tobačnem listu! Luckies so ustvarile ta proces. Edino Luckies ga imajo!

Ali vdihavate? Pomnite – več kot 20.000 zdravnikov je, ko so jim bile Luckies predložene v preizkušnjo, *temelječ svoje mnenje na svojo izkušnjo v kaji*, ugotovilo, da Luckies manj dražijo grlo kot druge cigarete!

"It's toasted"
Vaša Zaščita
proti dražljajem – proti kašlju

O. K. AMERICA

NARAVNAJTE NA LUCKY STRIKE—60 modernih minut z najboljšimi plesnimi koncerti na svetu in slavnimi Lucky Strike novicami vsak torek, četrtek in soboto zvečer po N.B.C. omrežju.

Copr., 1932, The American Tobacco Co.